

Stef Bos, Zondag In Soweto

Het is zondag
In Soweto
De stad is stil
Niemand werkt
Ik sta met veertig mensen
In een kamer
Vier op vier
Het is een kerk

Ze bidden en
Ze dansen
Ze geven mij het woord
Ik zeg
Dit is de eerste keer
Dat ik in iets geloof
Ik geloof
En vraag niet wat
Maar ik geloof
In deze dag
Ik geloof
Vraag niet in wie
Maar ik geloof
Wat ik hier zie
Ik geloof in wat ik zie

Mijn huidskleur
Is het uniform
Van de oude orde
De vrijheid en gelijkheid
Zijn een wet geworden

Maar hier zie je nog
De sporen
Van de blinde haat
De tijden zijn
Veranderd
Voor sommigen te laat

Ik zie een oude vrouw
Ze bidt en ze beeft
Zij zegt dat zij
Iedereen vergeeft
Ik kan er met mijn hoofd niet bij
Zij vertelt hoe voor haar ogen
Een kind werd afgeschoten

En ik sta hier
En ik weet niet
Wat ik zeggen moet
Ik zie de rode aarde
Ik voel het zwarte bloed
De rode aarde
Het zwarte bloed
De rode aarde
Het zwarte bloed
De rode aarde
Het zwarte bloed